

DIERENKLINIEK DE BEER

EHBO BOEKJE VOOR DE HOND

(Het meeste is ook op de kat van toepassing)

Inhoudsopgave

Algemeen

Bloedingen

Bloedingen aan het oor

Brandwonden

Diarree

Doorgegroeide teennagels

Gesnoept uit het gootsteenkastje

Ingeslikt voorwerp

Insectenbeet

Mank lopen

Oogverwondingen

Oor verzorging/Oorontstekingen

Poot tussen de deur

Scherp voorwerp in de poot

Spoed of geen spoed

Teken

Verf aan de vacht

Verstopping

Wagenziekte

Wesp gevangen

Wonden

Zonnebrand

Zonnesteek

Tips pillen geven en zalf aanbrengen

Algemeen

Dit boekje is bedoeld om eerste hulp te kunnen bieden bij ongelukken bij de hond.

Bij twijfel altijd een dierenarts te raadplegen!

Ook kan het zijn dat de hond zich op dat moment niet door u laat behandelen. Ga dan ook naar de dierenarts en laat de hond niet zo doorlopen.

In sommige gevallen is het verstandig om de hond na de vakantie toch even door de eigen dierenarts te laten checken.

U kunt bij ons altijd een patiëntenkaart laten printen om deze mee te nemen op vakantie, zodat de dierenarts in het buitenland ook kan zien of er bijzondere situaties zijn of dat de hond bepaalde medicijnen moet hebben.

Denk er aan om voldoende medicijnen mee te nemen voor de vakantieperiode.

Deze zijn soms lastig te verkrijgen in het buitenland of het is van een ander merk.

Bloedingen

Er wordt onderscheid gemaakt tussen inwendige en uitwendige bloedingen afhankelijk van de plaats waar de bloeding optreedt. Bij uitwendige bloedingen is er sprake van slagaderlijke of aderlijke bloedingen.

Bij een slagaderlijke bloeding stroomt helderrood bloed op het ritme van de hartslag golvend uit de wond. Om doodbloeden te voorkomen moet een zodanige bloeding zo snel mogelijk worden gestelpt. Bij een kleine verwonding is een drukverband hiervoor meestal voldoende.

Is de bloeding zeer ernstig, dan moet de grote aanvoerende slagader met de hand of met behulp van een knevelverband worden dichtgedrukt.

Een aderlijke bloeding is veel minder gevaarlijk. Dit komt doordat de druk in de aders veel lager is dan bij slagaders en er daardoor veel minder bloedverlies in korte tijd zal optreden. De meeste aderlijke bloedingen zijn goed te stelpen door het aanleggen van een drukverband.

In het geval van haarvatbloedingen sijpelt het bloed uit de wond. Doordat haarvaten zo klein zijn gaat er nauwelijks bloed verloren en zal de wond zich door bloedstolling vanzelf sluiten.

Inwendige bloedingen komen voor na een ongeval, inname van rattengif of bij ziektes waarbij het bloedstollingsmechanisme is aangetast. Zulke bloedingen treden het meeste op in de borst- en de buikholte. Vaak worden de verschijnselen ervan pas zichtbaar als er al veel bloed uit de bloedvaten is gestroomd. Deze verschijnselen zijn; bleke slijmvliezen, een snelle pols en eventueel shock. Bij het vermoeden van een inwendige bloeding moet je de hond zo snel mogelijk naar de dierenarts brengen.

Bloeding aan het oor

Elke wond aan het oor, ongeacht hoe klein, zal flink bloeden. Zelfs al doet de wond niet echt pijn, dan nog zal de hond, doordat bloed in het oor loopt en irriteert, met zijn kop schudden en aan zijn oor krabben.

Wondjes aan de oorflap ontstaan vaak tijdens vechtpartijen of als de hond zich verwondt aan prikkeldraad.

Maak de wondjes schoon met Sabenyl, zodat je kunt zien in hoeverre de oorflap beschadigd is. Is het een flinke wond, dan moet de dierenarts die hechten. Als de wondjes klein zijn doe je er Betadinezalf op.

Om de oorflap op zijn plaats te houden is een panty heel handig. Je knipt het heen er af en de teen open. Dan trek je dat over de kop van de hond. Daardoor wordt zijn oor automatisch tegen zijn kop aangedrukt en schudt hij er niet meer mee.

Brandwonden

Deze kunnen ontstaan door vuur, hitte, elektriciteit of bevrozing.

Al naar gelang de ernst van de verwonding kunnen brandwonden ingedeeld worden in drie soorten.

Bij een eerstegraads brandwond is de huid rood, gezwollen en pijnlijk; bij een tweedegraads brandwond ontstaan er ook blaren. Bij een derdegraads brandwond bevindt zich daarnaast in het centrum een witte plek.

Brandwonden die ontstaan zijn door de hitte van bijvoorbeeld kokend water of vuur(bijvoorbeeld een zwiepende staart tegen een barbeque of een brandende kaars) moeten ten minste 10 tot 15 minuten worden gekoeld met stromend lauw water, desnoods gewoon in een sloot of een vijver als je geen stromend water bij de hand hebt. Dep het gebied rondom de brandwond zachtjes droog, maar raak de wond zelf niet aan i.v.m. infectiegevaar. Tijdens het vervoer naar de dierenarts kan de wond het beste afgedekt worden met een schone doek, die gedrenkt is in een oplossing van een liter water met twee theelepels zout.

Bij vrieswonden moet lauw tot warm water worden gebruikt, dat nooit warmer mag zijn dan de lichaamstemperatuur van de hond (38–39 °C). Ook een elektrische schok kan schroeiplekken veroorzaken, maar veel belangrijker bij aanraking met elektriciteit zijn de spierkrampen die als gevolg daarvan gaan optreden. Soms raakt de hond zelfs bewusteloos. Voordat je een hond aanraakt die onder stroom heeft gestaan, moet je er absoluut zeker van zijn dat de elektriciteit is uitgeschakeld.

Waar de huid is verbrand, biedt deze geen bescherming meer. Honden met brandwonden kunnen het daarom koud krijgen; leg daarom een deken over ze heen. Smeer geen zalf of olie op de wond; die raakt daardoor alleen maar verder verontreinigd. Laat eventuele haren in de wond zitten. Raadpleeg bij brandwonden, ook bij kleine, altijd een dierenarts in verband met infectiegevaar.

Diarree

Als de hond last heeft van diarree, dan heeft hij waarschijnlijk iets verkeerd opgegeten. Dat kan gaan van vette voeding, gewoon andere voeding als normaal of iets vies uit de vuilnisbak of van buiten. De ontlasting zal dan brijig zijn. Meestal is de hond niet ziek.

Het kan ook zijn dat hij een infectie heeft opgelopen, bijvoorbeeld van een ander dier of via een slok water bij het zwemmen in een vijver. De ontlasting zal dan eerder waterig zijn, vaak braken de dieren ook en zijn ze lusteloos en soms koortsig. Het dier heeft rust en warmte nodig.

In beide gevallen start je met Finidiar en Emeprid volgens de dosering op het medicijnzakje.

Voeding en water:

De eerste dag alleen kleine beetjes water of bouillon verdeeld over de dag en geen voeding.

De tweede dag mag je ook weer een paar brokjes of een paar lepeltjes natvoer verdeeld over 4 tot 6 porties per dag gaan geven.

Je kunt ook gekookte kip en rijst geven.

Zorg ervoor dat het dier niet ineens veel drinkt, maar regelmatig kleine hoeveelheden water of bouillon.

Je kunt ook beginnen met Convalescence support om het verlies van mineralen(via braken en diarree) weer te herstellen.

Blijft de diarree, verergeren de klachten of is je dier in een slechte conditie, ga dan direct naar de dierenarts. Als het dier jonger is dan 6 maanden is het verstandig bij diarree altijd naar een dierenarts te gaan.

Doorgegroeide teennagels

Van de vijf nagels per voorpoot raken er maar vier de grond. De vijfde slijt dus niet en als de hond hem niet regelmatig afbijt, kan hij in het vlees groeien en een ontsteking veroorzaken. Wat ook gebeurt, is dat de hond met het lange duimnageltje ergens achter blijft hangen en het nageltje helemaal of gedeeltelijk afscheurt. Dit kan erg pijnlijk zijn en meestal erg bloeden. Als het nageltje er nog aanhangt, kan het beter volledig worden verwijderd. Hiervoor is een behandeling door de dierenarts noodzakelijk. Is het nageltje volledig afgescheurd, dan doe je wat Betadinezalf aan het wondje, een gaasje en verband rond het pootje om het bloeden te stelpen. Gebruik voor het afknippen van nagels een speciale nageltang voor honden

Ingeslikt voorwerp

Merk je dat je hond een kraal, knoop, balletje, steen heeft ingeslikt. Overleg zo snel mogelijk met een dierenarts wat er moet gebeuren.

Soms is het mogelijk het dier een injectie te laten geven om te braken, zodat het vreemde voorwerp er weer uit komt. Dit heeft het meeste succes binnen 3 uur na het inslikken. Ben je er later achter gekomen of heeft de dierenarts aangeraden om af te wachten, houdt dan goed in de gaten of het voorwerp binnen 2 dagen met de ontlasting mee komt. Heeft de hond iets scherp(bijvoorbeeld een naald) doorgeslikt, ga dan direct naar de dierenarts. Als het dier blijft braken of geen ontlasting meer maakt, zal er een voorwerp in de maag of darmen vastzitten dat moet worden verwijderd.

Gesnoept uit het “gootsteenkastje”

Honden drinken wel eens uit een bak sop, likken gemorst schuurpoeder op of nemen een slok chloor of terpentijn.

Ga dan direct naar de dierenarts en laat de hond daar behandelen.

Neem, indien mogelijk, de verpakking mee van het product wat het dier heeft binnen gekregen.

Insectenbeet

Honden zijn uitstekende vliegenvangers. Maar wat als ze nu per ongeluk een wesp of bij gevangen hebben. Als de angel er nog in zit, moet deze worden verwijderd. Probeer deze niet met de vingers te verwijderen, omdat u dan het aanhangende gifblaasje kunt leegknijpen in de steek. Wrijf met iets van textiel over de steek en grote kans dat de weerhaakjes van de angel in de stof blijven hangen.

Om de pijn van de zwelling tegen te gaan kun je koude lappen of ijsblokjes in een doek gewikkeld gebruiken.

Bij een steek in de tong of keel moet je snel naar een dierenarts, omdat de zwelling de ademhaling kan belemmeren.

Als het dier allergisch reageert, hij krijgt bijvoorbeeld bultjes of er ontstaat een grote bult rondom de steekplek, ga dan ook naar de dierenarts.

Mank lopen

Loopt je hond mank, dan kunnen daar verschillende redenen voor zijn. Heeft de hond zijn poot verstuikt, dan kan hij er nog wel op lopen. Geef dan een pijnstiller(Ketofen).Ketofen werkt pijnstillend en koortsverlagend. Volgt er binnen twee dagen geen verbetering, ga dan naar de dierenarts. Voor de genezing van een verstuiking is rust heel belangrijk, dus korte wandelingen maken aan de riem en niet rennen spelen of springen. Dit is vooral van belang als je de hond pijnstillers geeft, want als hij geen pijn voelt, dan zal hij de verstuikte poot gemakkelijker overbelasten.

Heeft het dier koorts, dan kan er een ontsteking in het gewricht zitten.

Is de poot abnormaal beweeglijk op een plaats waar geen gewricht zit, dan is de poot gebroken. Het dier kan er niet meer op staan, de poot bungelt. Draag het dier in een doek of mand naar de dierenarts. Hij zal röntgenfoto's maken en de behandeling bepalen. Zorg in ieder geval dat de poot niet belast wordt. Bij een open breuk is er kans op infectie en moet je de wond afdekken met steriele gaasjes

Oogverwondingen

Dieren met wonden roepen vaak heftige emoties op bij hun eigenaar en omstanders. Zeker wanneer het verwondingen aan het oog betreft. Oogverwondingen komen helaas nog al eens voor bij huisdieren: ooglidbeschadigingen, uitstulpende oogbol, binnendringende vreemde voorwerpen, kattenkrabben, bijtwenden, schotwonden, een trap van een paard, aanrijdingen, chemicaliën kunnen veel schade aanrichten.

Beschouw veel van deze oogbeschadigingen als spoedgeval en ga er mee naar de dierenarts. Heeft je dier niet meer als wat ooguitvloeiing of een wat tranend oog, maak het oog dan meerdere malen per dag met een in afgekoeld gekookt water gedrenkt gaasje schoon. Verergert de toestand of treedt er geen verbetering op na twee dagen, ga dan alsnog naar de dierenarts. Ogen zijn heel delicaat en iets wat een klein probleempje lijkt kan grote gevolgen hebben.

Oor verzorging/Oorontsteking

Oren moeten regelmatig schoongemaakt worden. Je kunt dit doen met een speciale, bij de dierenarts verkrijgbare, oorreiniger.

Tegenwoordig zijn er steriele verpakkingen, waarvan een flesje per dag kan worden gebruikt.

Ga in geen geval met een wattenstokje in het oor van de hond. Het vuil wordt dan juist naar binnen gedrukt en is later moeilijker te verwijderen. Bovendien kunt je de gehoorgang hiermee beschadigen.

Oorontstekingen komen regelmatig voor. Sommige rassen hebben er erg veel last van, zoals de Cocker Spaniël, de Duitse herder en de Retriever. Vooral honden met “hangoren” hebben nogal eens ontstekingen, omdat de oorschelpen, die bij deze rassen vaak sterk behaard zijn, de gehoorgang afsluiten waardoor er weinig zuurstof en frisse lucht in de oren kan komen.

Je merkt het als je hond schudt met de kop en krabt aan het oor. Soms is de oorontsteking erg pijnlijk en houdt het dier de kop scheef. De uitwendige gehoorgang kan vies en rood zijn, maar ook dieper in het oor (de inwendige gehoorgang) is het meestal vuil, rood en warm. Bovendien kun je het vaak ruiken.

Door de oorontsteking is de huid van de gehoorgang ontstoken en verdikt. De gehoorgang wordt daarmee dus wat nauwer en het oorsmeer kan moeilijk weg.

Bij honden die veel buiten komen is oormijt een belangrijke oorzaak voor oorontstekingen. Heel veel pups hebben er ook last van. Deze mijten leven van oorsmeer. Ze veroorzaken erge jeuk.

Daarnaast zijn er verschillende soorten bacteriën en gisten die ook graag in de gehoorgang leven en daar voor problemen zorgen. Ten slotte kunnen er ook grasaartjes, stukjes van een wattenstokje of andere “voorwerpen” in de gehoorgang zitten. Honden die veel zwemmen (met name in bacterieel verontreinigd zwemwater) hebben er ook nogal eens last van.

De meeste vormen van allergie kunnen ook oorproblemen veroorzaken. Een allergie speelt zich immers ook af in de huid van de gehoorgang. Een enkele keer worden er tumoren in het oor aangetroffen.

Een oorontsteking wordt een spoedgeval als de ontsteking zo acuut en ernstig optreedt dat je huisdier erge pijn heeft, het oor en omgeving tot bloedens toe openhaalt of er zelfs ziek van is.

Een behandeling is allereerst gericht op de oorzaak. Is de gehoorgang erg smerig dan wordt een oor reinigende vloeistof gebruikt. Dit lost al het ware het oorsmeer op, zodat de medicijnen in de oorzalf daarna beter hun bestemming kunnen bereiken. Soms is dat zo erg dat het oor eerst moet worden gespoeld.

Bij een oormijtinfectie wordt een middel gebruikt wat tegen de mijten werkt. Dit kan een zalf zijn of in sommige gevallen Advocate pipetten. Bij infecties met bacteriën of gisten zijn antibiotica of antischimmel houdende zalven nodig. Soms is een kweek van het oorsmeer nodig om de juiste behandeling in te stellen.

Heeft de hond erg veel pijn of jeuk, dan worden jeuk- en pijnstillende medicijnen meegegeven.

Bij een middenoorontsteking is een (vaak langdurige) behandeling met antibiotica noodzakelijk

Poot tussen de deur

Loopt de hond gewoon verder, nadat hij met zijn poot klem tussen de deur heeft gezeten, dan hoef je je meestal geen zorgen te maken. Het is wel verstandig om de poot direct te koelen door de poot 5 tot 10 minuten onder koud stromend water te houden of er coldpacks tegen aan te houden.

Als de hond kreupel blijft lopen, dan kun je de poot beter even door de dierenarts laten controleren. Zeker bij een jong dier, waarvan de botjes nog erg zacht zijn is er eerder een kans op beschadiging.

Scherp voorwerp in de poot

Heeft de hond in iets scherp getrapt, haal het uitstekende voorwerp er dan meteen met een pincetje uit. Behandel de poot een paar dagen met een ontsmettingsbad van Sabenyl verdunning om infectie tegen te gaan.

Lukt het niet om het scherpe voorwerp eenvoudig te verwijderen, ga dan niet peuteren, maar naar de dierenarts.

Is het scherpe voorwerp diep in de poot doorgedrongen, dan sluit de eeltlaag zich daarboven en zal de teen van binnen gaan ontsteken. De teen zal dikker zijn dan de anderen of je merkt door op de tenen te drukken dat er iets aan de hand is. Soms kan de hond mank gaan lopen van de pijn. Het beste kun je dan naar de dierenarts gaan om het voorwerp te laten verwijderen.

Niet alle honden laten zich zomaar aan de poten zitten, vooral als het pijn doet. Je kunt van het rolletje Hekakatoen een snuitje maken, zodat de hond je niet kan bijten.

Spoed of geen spoed

Acute spoed! Direct komen!

Aandoeningen waarbij snel handelen vereist is om dodelijke afloop of ernstige complicaties te voorkomen.

- Snel dikker wordende buik: De hond probeert zonder resultaat over te geven en de buik wordt snel dikker (opzwellen) achter de ribboog. Dit kan de beruchte maagverdraaiing zijn, vooral bij grote honden, met een diepe borstkast (dobberman, rottweiler, dog, bouvier). Hierbij is altijd grote spoed geboden; een maagdraaiing die niet binnen 5 uur wordt opgeheven heeft in 100% van de gevallen een dodelijke afloop.
- Ernstige problemen met ademen: ademen met veel geluid, blauwe tong, snakken naar adem. Het dier is in paniek en durft niet te gaan liggen. Probeer zoveel mogelijk de hals te strekken om het ademen te vergemakkelijken totdat u bij de dierenarts bent. Dit kan ernstig long- of hartfalen zijn of een vreemd voorwerp in de keel.
- Slagaderlijke bloedingen. Met de vingers en/of verband (bijv. theedoek, handdoek of iets dergelijks) op de bloeding drukken. Bij "spuitende" bloedingen aan een voor- of achterpoot moeten de bloedvaten in de oksel of lies dichtgedrukt worden. Iedere 15 minuten moet de druk even verminderd worden. Bij bloedende oorwonden >> een sok of panty over de kop van de hond trekken om schudden en vervuiling van de auto tegen te gaan.
- Niet kunnen plassen bij reuen: Persen op de blaas zonder resultaat. Penis kan verstopt zitten. Bij te late behandeling bestaat de kans op blijvend nierfalen of overlijden van het dier.

- Geboorteproblemen: Bij een half uur continue persen. Persweeën (of door uitputting gestopt met persen), terwijl het vorige jong 1 – 2 uren geleden werd geboren.
- Voortdurend braken en/of diarree: Braken en/of diarree met snelle achteruitgang van de conditie. Natuurlijk vooral bij jonge dieren spoed.
- Diepe wonden van buik of borst: Hart/longen/buikorganen kunnen geraakt zijn. Altijd laten onderzoeken, ook al lijkt er niet veel aan de hand.
- Brandwonden: Met name bij grotere oppervlakken, 20 – 30 % van het lichaamsoppervlak.
- Vergiftiging: Indien mogelijk, de verpakking meenemen. Zie ook "gesnoept uit het gootsteenkastje"
- Acute verlammingen: Plotseling niet meer kunnen bewegen van een of meer lichaamsdelen.
- Voortdurende toevallen: Het dier is niet aanspreekbaar, open ogen met wijde pupillen, stijve of trillende spieren, speekselen, urineverlies. De toeval wordt direct gevolgd door een nieuwe.
- Een aanrijding: Laat het dier na een aanrijding altijd onderzoeken, ook al lijkt er niets aan de hand!
- Oververhitting: Bijvoorbeeld na een verblijf in de auto in de zon. Zo snel mogelijk naar een koele plaats brengen, zo mogelijk afkoelen met water.
- Onderkoeling: Het dier warm houden met dekens en kruiken.
- Andere ernstige verschijnselen:
 - Botbreuken
 - Uitpuilen of beschadiging van een oog
 - "Kopschuw" zijn (=niet geaaid willen worden op de kop)
 - Kaken niet kunnen/willen openen.

Binnen 6 uur komen:

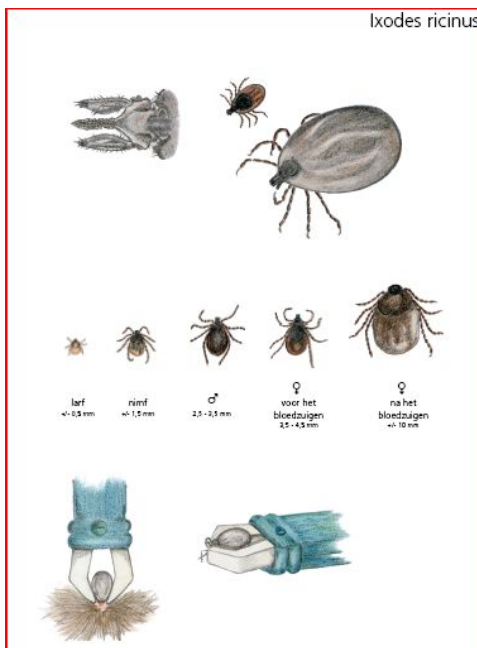
- Huidwonden die gehecht moeten worden: Binnen 6 uur laten hechten anders is hechten niet meer mogelijk i.v.m. infectiegevaar (bacteriën hebben ongeveer 6 uur nodig om te gaan groeien).
- Ingeslikt voorwerp: Vele verschijnselen. Ook laten komen bij een vermoeden dat een dier iets heeft ingeslikt.
- Moeilijk ademen: Moeite met ademen, met of zonder hoesten. Dier kan in paniek zijn, maar eet en drinkt wel.

Binnen 6 – 24 uur komen:

- Niet kunnen ontlasten: Persen op de ontlasting zonder of met gering resultaat.
- Braken en/of diarree: Meerdere keren braken en/of diarree, zonder snel conditieverlies.
- Heftige jeuk: Voortdurend heftig krabben, likken en bijten. Het dier verwondt zichzelf.
- Toevallen: Verminderd aanspreekbaar. Het dier valt om of heeft de neiging daartoe. Open ogen met wijde pupillen. Stijve of trillende spieren. Eventueel speekselen en urineverlies. Aanval duurt 30 – 90 seconden.

Teken

Teken zijn spinachtige parasieten (8 poten) die zich vastbijten in de huid van dier en mens om bloed te zuigen. Hierna vallen zij van de gastheer af om te vervellen of om eieren te leggen. Na verloop van tijd komen ze via grashalmen en laag struikgewas weer op dieren (knaagdieren, grote zoogdieren, huisdieren) of de mens terecht. Men voelt niet wanneer een teek zich vastbijt doordat een verdovende stof wordt afgescheiden in het speeksel.

Teken bevatten vele bacteriën en potentiële ziekteverwekkers voor mens en dier. Anaplasma en Borrelia kunnen zowel bij mens als dier ziekte veroorzaken. Anaplasma veroorzaakt HGE: Humane Granulocyttaire ehrlichiosis, en Borrelia veroorzaakt Lyme-disease. Daarnaast is in Nederland ook Babesiose gevonden.

Deze infecties verlopen vaak subklinisch (zonder symptomen) en de symptomen die zich kunnen uiten zijn niet specifiek. Bij chronische gevallen is het immuunsysteem mede verantwoordelijk voor het ontstaan van de ziekte en de ziekte is dan moeilijk te onderscheiden van andere zodanig tot stand gekomen ziekten.

Hoe kan een door teken overdraagbare ziekte gediagnosticeerd worden?

De ziekte kan vermoed worden door het aanwezig zijn van de bijbehorende symptomen: koorts, kreupelheid, bloedingsneigingen en een historie van tekenbeten. Deze symptomen zijn echter niet specifiek en dus kan de diagnose enkel met zekerheid bevestigd worden door bloedonderzoek te doen.

Ziekten door teken verspreid

Ziekte van Lyme

Anaplasmosse

Babesiose

Ziekte van Lyme

De bacterie Borrelia burgdorferi is de verwekker van deze ziekte. In Nederland is ongeveer 30% van de teken populatie besmet met Borrelia burgdorferi. De teek komt niet alleen in landelijk gebied voor, maar heeft zich ook permanent gevestigd in parken en plantsoenen in de stedelijke gebieden.

Zowel onze huisdieren als wij zelf kunnen besmet raken met deze bacterie. Gelukkig komen klachten bij een dier veel minder vaak voor

dan bij een mens. De klachten openbaren zich in eerste instantie meestal door een rode vaak ringvormige plek op de plaats van de tekenbeet, snelle behandeling met antibiotica kan in dit geval verdere problemen voorkomen.

Als er niet tijdig behandeld wordt kan de aandoening zich verder verspreiden door het lichaam. De infectie met *Borrelia* gaat dan meestal gepaard met koorts en kreupelheid. Deze kreupelheid kan wisselen van poot. Ook kunnen er leverklachten optreden, vooral bij oudere honden. De bacterie wordt geëlimineerd uit het lichaam via de nieren, waardoor er ook nierproblemen op kunnen treden bij een persistente infectie.

Anaplasmosse

Anaplasma phagocytophilum veroorzaakt granulocyttaire anaplasmosse en wordt overgedragen door *Ixodes* teken. Deze infectie komt voor bij herkauwers en honden, bovendien bij de mens en recent ook bij het paard in Nederland vastgesteld. Anaplasmosse is nog maar kort geleden vastgesteld in Nederland en geeft een ziektebeeld met koorts, een gebrek aan eetlust, lichte bloedarmoede, sloomheid en spierpijn. De *Anaplasma*-bacteriën bevinden zich in granulocyten (bloedcellen) en delen zich daar. De infectie bij de hond veroorzaakt een trombocyto-penie (tekort aan stollingsbloedcellen), waardoor ernstige bloedingen kunnen ontstaan. Hierbij kan ook pijn aan spieren en gewrichten ontstaan, waardoor de hond kreupel gaat lopen. Deze infectie veroorzaakt eveneens koorts en in het uiterste geval kan de hond sterven, als gevolg van shock door pijn en anemie (tekort aan bloed).

Anaplasmosse wordt gediagnosticeerd door detectie van het DNA van de bacterie. Het bloed kan bovendien onder de microscoop onderzocht worden op de aanwezigheid van de bacteriën in de bloedcellen.

Babesiose

Babesiose is een ziekte bij de hond en wordt overgedragen door besmette teken. De bloedparasiet *Babesia canis* is de veroorzaker. Lang niet alle tekensoorten brengen Babesiose over. In Europa is maar één tekensoort bekend die deze ziekte kan overbrengen. Deze teek heet *Dermacentor Reticularis*, ook wel 'hondenkillerteek' genoemd, deze teek is donkerder en groter dan de gewone teken. Vanaf het moment dat de teek zich vol begint te zuigen met bloed duurt het ongeveer 3 dagen voordat de ziektekiemen worden overgedragen op uw hond. Het dragen van een tekenband of Advantix pipetten is dus van groot belang om uw hond te beschermen tegen deze ziekte. Ook het tijdig en veilig verwijderen van teken kan veel ellende voorkomen. De ziekte van Babesiose kan worden herkend aan diverse symptomen. Eén van de meest opvallende symptomen is sterk rood verkleurde urine. Verder hebben besmette honden vaak koorts, bloedarmoede, een slechte eetlust en kunnen ze last hebben van braken. In het ernstigste geval is de ziekte voor honden zelfs dodelijk. Er zijn goede medicijnen voor de behandeling van Babesiose, als een dier op tijd behandeld wordt is hij meestal vrij snel weer te genezen.

Zie je een teek bij je huisdier? Verwijder deze dan zo snel mogelijk. Wordt een teek binnen 24 uur verwijderd, dan is de kans op besmetting vrijwel nihil. Gebruik een speciale tekentang om de teek te verwijderen. Verdoof de teek niet met bijvoorbeeld alcohol. Je loopt dan het risico dat de teek zijn maaginhoud uitbraakt in het steekkanaal, waardoor de hond ernstig ziek kan worden. Ontsmetten met alcohol of Sabenyl mag wel, nadat de teek is verwijderd. Er zijn speciale tekenbanden (Scalibor) of pipetten (Advantix) verkrijgbaar die voorkomen dat uw hond teken krijgt. Maar ook als u deze gebruikt, moet u uw huisdier regelmatig op teken controleren.

Verf aan de vacht

Is de hond tegen een pas geverfde deur aangelopen, maak dan de vacht schoon met een droge doek.

Resten verf probeer je zoveel mogelijk uit de vacht te knippen of scheren. Probeer te voorkomen dat het dier de verf van de vacht likt.

Bij wateroplosbare verf kun je het dier in bad goed wassen met lauwwarm water.

Verstopping(obstipatie)

Ook een dier kan last hebben van obstipatie. Hij kan dan zijn ontlasting niet kwijt.

Dit kan o.a. komen door een massieve darminhoud, hypoactiviteit of door een andere omgeving.

Geef de hond dan enkele dagen Laxatract.

Dit is een voedingssupplement.

De dosering is drie ml per 5 kg lichaamsgewicht.

Je kunt dit door het voer of rechtstreeks in de bek doen met het bijgeleverde spuitje

Let op:

Een te hoge dosering kan diarree veroorzaken.

Wagenziekte

Net als mensen kunnen honden last hebben van wagenziekte(reisziekte). Dit uit zich in braken, hijgen en nervositeit.

Wat kan helpen is de hond te laten wennen aan de auto door ieder ritje te laten eindigen in iets leuks; naar het bos, naar de puppytraining, mee op bezoek etc. Door regelmatig korte stukken te rijden raakt de hond gewend aan autorijden. Langzamerhand kunnen zulke tochtjes worden uitgebreid naar langere autoritten.

Geef de hond in ieder geval(een paar uur) voor de rit geen eten.

Sinds 2008 is er een nieuw en goed product op de markt, namelijk Cerenia. Cerenia kun je breed inzetten; het kent vrijwel geen bijwerkingen. Een uur na inname wordt braken als gevolg van reisziekte al voorkomen en het middel blijft lang werkzaam. Dit betekent dat je Cerenia de avond voor vertrek al kunt geven. Met Cerenia wordt reizen voor de hond en de eigenaar een stuk aangenamer.

Wesp gevangen

Zie insectenbeet

Wonden

Tal van oorzaken kunnen tot wonden leiden, zoals vechten met een andere hond of een aanrijding.

Kleine oppervlakkige wonden en schaafwonden moeten alleen maar goed schoongemaakt worden. Zorg ervoor dat er geen haar en vuil meer in de wond zit en spoel de wond goed na met een oplossing van Sabenyl. Op een schone wond kun je wat Betadinezalf aanbrengen. Let de eerste dagen goed op of er geen infectie optreedt.

Grote, diepe wonden moeten zo snel mogelijk door de dierenarts worden behandeld. Eventueel aanwezig vuil kun je zelf verwijderen, tenzij het te diep in de wond is doorgedrongen. Dek de wond af met een schone doek. Grote, diepe wonden die gehecht moeten worden moeten binnen zes uur aangeboden worden bij de dierenarts, ze genezen sneller als ze gehecht zijn mits er geen infectie optreedt.

Zonnebrand

Ook de hond kan in de zon verbranden door te lange blootstelling aan UV-straling. De graad van verbranding kan net als bij gewone brandwonden variëren.

De enige remedie is de hond zoveel mogelijk uit de zon te houden en hem de gelegenheid te geven in de schaduw te liggen. Zonnecrème heeft enkel zin op plaatsen waar het niet kan worden afgelikt.

Zonnesteek

Door de hitte bevangen worden ofwel een zonnesteek komt vooral voor bij honden die achtergelaten worden in een afgesloten auto waar de zon op staat. Door de hoge temperatuur in de auto stijgt de lichaamstemperatuur van de hond boven de 40 °C. De normale lichaamstemperatuur van een hond is 38–39 °C. Om af te koelen gaat de hond heel hard hijgen, hierbij verliest hij veel vocht. Als er niet ingegrepen wordt, raakt het dier uiteindelijk in coma en bezwijkt.

Ook bij lange wandelingen bij warm weer of de hond laten liggen in de zon zonder drinken of schaduw zien we verschijnselen als hijgen, kwijlen, onrust, steeds op en neer lopen, zeer hoge lichaams-temperatuur, braken en diarree.

Breng een door de hitte bevangen hond zo snel mogelijk naar een koele plek. Zorg dat hij afkoelt door hem onder te dompelen in koel water(niet ijskoud) of nat te spuiten. Ga hiermee door tot de lichaamstemperatuur van het dier niet hoger is dan 39 °C

Laat iemand anders de hond elke 5 minuten temperatuur. Let goed op dat de hond niet onderkoeld raakt.

Als de hond goed bij zijn positieven is, mag hij kleine beetjes water hebben, die met korte tussenpozen gegeven moeten worden. Ga altijd ter controle naar de dierenarts als de hond door hitte bevangen is geweest.

Heeft de hond zomers veel last van de warmte, dan kun je hem ook een bandana om doen. Deze houdt de hond koel.

Tips Hoe geef je het best pillen

Bij sommige honden kost het geen enkele moeite om tabletten te geven. Maar niet alle honden zijn zo. Het kan een hele worsteling zijn om ervoor te zorgen dat de hond een pil inneemt. Je denkt dat hij de pil heeft doorgeslikt, maar je hebt je nog niet omgedraaid of hij heeft het alweer uitgespuugd.

Hier lees je een aantal tips

Roep de hond bij je en laat hem voor je gaan zitten. Neem de tablet tussen duim en ringvinger of middelvinger van je rechterhand. Met je linkerhand pakt je zijn snuit vast en duw je de kop naar achteren. Open zijn bek. Breng je rechter wijsvinger naar binnen in de bek van de hond en trek de onderkaak naar beneden. Dan kun je het pilletje zo ver mogelijk achter op de tong leggen. Let op dat de pil in het midden van de tong terecht komt. Als dit allemaal gelukt is sluit je de bek en wrijf je over de keel van de hond. Hierdoor slikt hij en kun je er van uit gaan dat het medicijn goed is ingenomen.

Doe de pil of capsule door het eten. Als de hond echt ziek is en hij weinig of niets eet, is dit niet aan te raden want zo krijgt hij de pillen niet of nauwelijks binnen.

Doe het pilletje in iets lekkers; een stukje kaas, worst, brood of in een brokje of koekje waar een gat in zit. Of smeer het in met leverworst/-pasta. Geef de hond er eerst een hap van zonder het pilletje erin en laat hem dit opeten. Dan een met de pil en houdt de volgende, weer zonder pil klaar om te geven. De hond wil dit ook hebben, slikt vlug en dus is het pilletje opgegeten en krijgt dan als beloning er weer een zonder pil erin. Het is een hele trukendoos, maar het werkt.

Er bestaat ook de Easypil. Dit is een kneedbaar koekje, waarin je de medicijnen kunt verstoppen. Geef ook hiervan eerst een stukje zonder pil er in.

Pak een lepel en doe er water op. De pil leg je in dit water. Dan alles in een keer leeggooien in de bek van de hond. Hij moet dan het water doorslikken en ook de pil. Je kunt ook de pil in de bek doen en met een spuitje water in de bek doen.

Verpulver de pil. Dit kan heel handig tussen twee lepels. Dan roer je de poeder door iets lekkers, waar de hond gek op is. Blijf er wel bij als je dit aan de hond geeft, zodat je zeker weet dat hij de pillen binnen krijgt en niet een ander huisdier hiervan gaat snoepen.

Tips zalf aanbrengen

Handige tips voor het aanbrengen van een zalf of crème

Smeer je hond in vlak voordat je gaat wandelen. Hij vergeet dan dat je hem hebt ingesmeerd en zal er dus ook niet aan gaan likken zodat het voldoende tijd heeft om in te werken.

Het kan ook helpen om direct voer te geven na het insmeren/zalven.

Een andere optie is om bij de dierenarts een kapje te halen, zodat hij er niet bij kan komen.